

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

P6_TA(2007)0287

Zaufanie konsumentów do środowiska cyfrowego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie zaufania konsumentów do środowiska cyfrowego (2006/2048(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Zieloną księgę Komisji w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie praw konsumenta (COM(2006)0744) oraz opracowanie „Kompendium prawa konsumenckiego we WE — analiza porównawcza”⁽¹⁾,
 - uwzględniając posiedzenie otwarte dotyczące zaufania konsumentów do środowiska cyfrowego, które odbyło się w Parlamencie Europejskim w dniu 24 stycznia 2007 r., oraz przedstawione na nim ekspertyzy,
 - uwzględniając Traktat WE, w szczególności jego art. 95 i 153,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie europejskiego prawa umów i rewizji dorobku prawnego: kierunek⁽²⁾, a także rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie europejskiego prawa umów⁽³⁾,
 - uwzględniając obowiązujące obecnie we Wspólnocie akty prawne regulujące kwestie ochrony konsumentów, handlu elektronicznego i rozwoju społeczeństwa informacyjnego,
 - uwzględniając opracowaną przez prezydencję niemiecką kartę zatytułowaną „Suwerenność konsumentów w środowisku cyfrowym”,
 - uwzględniając komunikat Komisji w sprawie walki ze spamem, oprogramowaniem szpiegującym i złośliwym (COM(2006)0688),
 - uwzględniając komunikat Komisji w sprawie przeglądu ram regulacyjnych UE dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej (COM(2006)0334),
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0191/2007),
- A. mając na uwadze, że technologia cyfrowa jest częścią życia codziennego: przemysł technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) odgrywa ważną rolę w dostarczaniu platform, urządzeń, oprogramowania, usług informacyjnych, łączności, rozrywki i dóbr kultury, zaciera się granica pomiędzy towarami i usługami, rozmaite formy ICT upodabniają się do siebie, zróżnicowaniu ulegają sposoby zakupu, a konsumenci coraz częściej tworzą sam produkt lub podwyższają jego wartość; mając ponadto na uwadze, że w tej nowej skomplikowanej strukturze coraz trudniej jest stwierdzić, kto dostarcza określonej części usługi i zrozumieć jaki wpływ mają pewne technologie i nowe modele biznesu;
- B. mając na uwadze, że europejscy konsumenci i przedsiębiorcy nie mają dużego zaufania do środowiska cyfrowego i że Europa zostaje w tyle za USA i Azją, jeśli chodzi o niektóre aspekty handlu elektronicznego,
- C. mając na uwadze, że mimo potencjału komunikacji cyfrowej z transgranicznego elektronicznego handlu towarami, usługami i treścią korzysta zaledwie 6 % konsumentów, chociaż odsetek ten wzrasta,
- D. mając na uwadze, że pomimo znacznego potencjału systemów alternatywnego rozstrzygania sporów (ADR) korzysta z nich regularnie tylko 3 % sprzedawców detalicznych, a 41 % spośród nich nie wie o możliwościach stosowania tego narzędzia,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/consumers/cons_int/safe_shop/acquis/comp_analysis_en.pdf.

⁽²⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, str. 109.

⁽³⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 247.

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

- E. mając na uwadze, że rozwój rynku cyfrowego w UE mógłby również znacznie podnieść konkurencyjność UE w handlu światowym,
- F. mając na uwadze, że neutralność sieci zasługuje na dogłębne zbadanie i ścisłe monitorowanie na poziomie europejskim w celu uwolnienia i pełnego wykorzystania jej potencjału do pobudzenia wyborów konsumentów i umożliwienia nowym przedsiębiorstwom równego dostępu do rynku wewnętrznego,
- G. mając na uwadze, że rozdrobnienie części rynku elektronicznego w UE stanowi zagrożenie dla praw określonych w dorobku wspólnotowym,
- H. mając na uwadze, że przepaść cyfrowa wiąże się z czynnikami społecznymi i geograficznymi oraz że na marginesie ewolucji cyfrowej zostają często środowiska mniej uprzywilejowane i obszary wiejskie,
- I. mając na uwadze, że europejscy konsumenci i przedsiębiorcy korzystają z mniejszej pewności prawnej w przypadku transgranicznych operacji elektronicznych w UE niż w przypadku transakcji dokonywanych wewnątrz kraju czy też poza UE,
- J. mając na uwadze, że jednej transakcji elektronicznej dotyczy wiele przepisów prawnych zawierających odmienne wymogi, co ani przedsiębiorcom, ani konsumentom nie zapewnia jednoznacznych i łatwo egzekwowalnych zasad,
- K. mając na uwadze, że przyszłość społeczeństwa cyfrowego w bardzo dużej mierze zależy od podjęcia wyzwania, jakim jest zapewnienie odpowiedniej ochrony danych osobowych oraz wysokiego poziomu bezpieczeństwa w środowisku elektronicznym,

1. wzywa Komisję, aby propagowała odpowiednie ramy rozwoju handlu elektronicznego, które zwiększą niskie obecnie zaufanie konsumentów, stworzą środowisko bardziej sprzyjające przedsiębiorczości, poprawią jakość prawodawstwa, umocnią prawa konsumentów i pozycję drobnych przedsiębiorców na rynku, a także ograniczą rozdrobnienie rynku wewnętrznego w środowisku cyfrowym; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem komunikat Komisji w sprawie strategii polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013 — Wzmocnienie pozycji konsumentów, polepszenie ich dobrobytu oraz zapewnienie ich skutecznej ochrony (COM(2007)0099);

2. wzywa Komisję, aby oprócz starań o podniesienie jakości prawodawstwa dotyczącego konsumentów zajęła się opracowaniem odpowiednich zasad dla transgranicznego handlu elektronicznego w formie norm, których dobrowolnie przestrzegaliby posiadacze europejskiego znaku zaufania do transgranicznego handlu elektronicznego;

3. wzywa Komisję, aby zaproponowała strategię zwiększania zaufania konsumentów do środowiska cyfrowego jako całości w oparciu o doświadczenia zebrane w ramach inicjatywy podnoszenia zaufania do Internetu (eConfidence)⁽¹⁾;

4. jest przekonany o konieczności faktycznego i bezzwłocznego wdrożenia inicjatywy „e-inclusion”; dlatego też zwraca się do Komisji o zachęcanie państw członkowskich będących sygnatariuszami tej ogólnoeuropejskiej inicjatywy do podejmowania działań w tym kierunku;

5. wyraża przekonanie o konieczności przyjęcia szerszej definicji konsumenta, lepiej odpowiadającej społeczeństwu informacyjnemu;

6. jest przekonany, że mali przedsiębiorcy zasługują na specjalną ochronę w celu poprawienia ich pozycji na rynkach w społeczeństwie informacyjnym;

7. podkreśla, że istnieją czynniki wywołujące nieufność konsumentów w środowisku cyfrowym, i właśnie z tego powodu uważa, że należy prowadzić aktywną politykę i wspierać konkretne mechanizmy zmierzające do zwiększania zaufania konsumentów poprzez dążenie do bezpiecznego i prawidłowego prowadzenia transakcji w środowisku cyfrowym;

⁽¹⁾ Patrz: dokument roboczy Komisji pt. „Zaufanie konsumentów do handlu elektronicznego: wnioski z inicjatywy” „eConfidence”.

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

8. wzywa Komisję, by zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów („Rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów”) ⁽¹⁾ zawarła z państwami trzecimi (zwłaszcza z państwami należącymi do OECD) umowy o współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów, co poprawiłoby egzekwowalność praw konsumentów w środowisku cyfrowym;

9. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą przeglądu i aktualizacji dorobku w zakresie praw konsumentów, a szczególnie nacisk położony na handel elektroniczny;

Podnoszenie zaufania konsumentów do środowiska cyfrowego

10. uważa, że nowa strategia eConfidence przyczyniłaby się do zwiększenia zaufania konsumentów, zwłaszcza w następujących dziedzinach:

- utworzenie programu grantowego i wykorzystanie istniejących programów do finansowania projektów mających na celu podnoszenie zaufania konsumentów w środowisku cyfrowym, w tym kampanii szkoleniowych i informacyjnych lub projektów polegających na sprawdzaniu w praktyce jakości usług on-line (np. tzw. tajemniczy klient),
- sporządzenie elektronicznego modelu edukacyjnego nastawionego bezpośrednio na ochronę konsumentów i prawa użytkowników w środowisku cyfrowym w ramach projektu Dolceta (Development of On Line Consumer Education Tool for Adults), uwzględniającego zarazem szczególne interesy młodych konsumentów w środowisku cyfrowym,
- wsparcie projektów edukacyjnych i informacyjnych nastawionych na podniesienie wiedzy małych i średnich przedsiębiorstw o ich obowiązkach w przypadku transgranicznego oferowania towarów, usług lub zawartości w środowisku cyfrowym,
- wzmocnienie tradycyjnych narzędzi ochrony konsumentów w celu ich efektywnego wykorzystania również w środowisku cyfrowym, szczególnie poprzez rozszerzenie zakresu celów europejskich centrów konsumenckich,
- usuwanie przeszkód, z jakimi stykają się przedsiębiorcy prowadzący działalność transgraniczną w środowisku cyfrowym, np. poprzez standaryzację europejskich przepisów dotyczących transgranicznych faktur elektronicznych (tzw. e-invoicing),
- utworzenie ogólnoeuropejskiego specjalistycznego forum wymiany najlepszych praktyk krajowych, które przedstawiłoby również długoterminową legislacyjną i nielegislacyjną strategię podnoszenia zaufania konsumentów w środowisku cyfrowym,
- przeprowadzenie badań wpływu w odniesieniu do wszystkich wniosków legislacyjnych w dziedzinie rynku wewnętrznego, w celu oceny ich skutków dla konsumentów w środowisku cyfrowym,
- koordynacja i wspieranie europejskich kodeksów samoregulacyjnych, odpowiadających najlepszym praktykom i najważniejszym aspektom skutecznej samoregulacji (w tym ocena ich wpływu na poprawę pozycji konsumentów na rynku w środowisku cyfrowym),
- wprowadzenie obowiązku audytów zewnętrznych dla niektórych szczególnych typów usług elektronicznych, w przypadku których występuje zwiększona potrzeba pełnego zabezpieczenia tych usług, ochrony informacji i danych osobowych (np. w przypadku bankowości internetowej) itd.,
- wspieranie obowiązkowego korzystania z bezpieczniejszych technologii w dziedzinie płatności on-line,
- utworzenie europejskiego systemu wczesnego ostrzegania przed nieuczciwymi praktykami w środowisku cyfrowym, obejmującego bazę danych; taka baza danych powinna dawać konsumentom możliwość zgłaszania nieuczciwych praktyk za pomocą prostego formularza on-line,
- wzywa do rozpoczęcia europejskiej kampanii informacyjnej na temat podrabiania leków sprzedawanych w Internecie, podkreślającej poważne zagrożenia płynące stąd dla zdrowia publicznego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 364 z 9.12.2004, str. 1.

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

11. podkreśla znaczenie terminowej i skutecznej transpozycji przez wszystkie państwa członkowskie dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) ⁽¹⁾ jako kluczowego instrumentu gwarantującego ochronę konsumentów w transakcjach transgranicznych;

12. uważa również, że podjęta na nowo inicjatywa eConfidence powinna zajmować się nie tylko sprawą ochrony konsumentów, ale także skoordynowanym podejściem do szeroko rozumianej problematyki środowiska cyfrowego, w tym również analizą czynników pozarynkowych, jak np. ochrona prywatności, dostęp obywateli do technologii informacyjnych („e-inclusion”), bezpieczeństwo Internetu itd.;

13. podkreśla z naciskiem nadrzędność prawa Europejczyków do dostępu do środowiska cyfrowego i w związku z tym przypomina o znaczeniu wdrażania odpowiednich narzędzi finansowych i prawnych w celu propagowania „e-inclusion”, zwłaszcza poprzez egzekwowanie i w razie potrzeby rozszerzenie obowiązków świadczenia usług powszechnych w dziedzinie komunikacji elektronicznej, a także udostępnianie zasobów finansowych dla inwestycji w rozwój infrastruktury do komunikacji cyfrowej;

14. wyraża przekonanie, że przyszłe działania należy konsultować z zainteresowanymi stronami (przedstawicielami branży, organizacjami konsumentów);

Kultura handlu elektronicznego

15. wzywa Komisję, aby zainicjowała opracowywanie dobrowolnych europejskich norm ułatwiających transgraniczny handel elektroniczny, tzn. europejskich norm służących niwelowaniu różnic językowych i rozbieżności między prawodawstwem poszczególnych krajów, poważnie utrudniających konsumentom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom pełne wykorzystanie potencjału rynku wewnętrznego w środowisku cyfrowym;

16. wzywa Komisję, by wsparła opracowanie fakultatywnych standardowych umów i nieobowiązkowych standardowych ogólnych warunków umownych w handlu elektronicznym, w celu zapewnienia zrównoważonych stosunków, z uwzględnieniem faktu, że ani konsumenci, ani przedsiębiorcy nie są na ogół specjalistami w dziedzinie prawa i techniki, ale pozostawiła jednak stronom możliwość swobodnego zawierania umów w oparciu o podstawową zasadę prawa cywilnego, jaką jest swoboda zawierania umów;

17. wzywa Komisję, aby nałożyła na przedsiębiorców używających dobrowolnie umów standardowych i standardowych ogólnych warunków umownych obowiązek zaznaczania postanowień umownych różniących się od zawartych w tych umowach;

18. wzywa Komisję, aby zaproponowała zmianę zasad rządzących komunikacją elektroniczną w celu zwiększenia przejrzystości i publicznej dostępności informacji dla użytkowników końcowych;

Europejski znak zaufania w transgranicznym handlu elektronicznym

19. wzywa Komisję, po usunięciu przeszkód stojących na drodze do integracji detalicznych aspektów rynku wewnętrznego, do dokonania oceny możliwości ustanowienia definicji warunków i logo europejskiego znaku zaufania w celu zagwarantowania większej pewności w transgranicznym handlu elektronicznym i aby w związku z tym zapewniła powszechne ramy prawne dla dobrowolnych znaków zaufania, do czego została wezwana w dyrektywie 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) ⁽²⁾; zaleca w tym celu:

— niskie koszty systemu,

— niewprowadzanie konkurencji z istniejącymi znakami zaufania czy jakości,

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 11.6.2005, str. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 17.7.2000, str. 1.

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

- ponoszenie kosztów tylko w razie sporu,
- zasadę samoregulacji (znaku nie przyznaje się instytucjonalnie, handlujący używa go natomiast, jeżeli udowodni publicznie, że przez określony czas dostarczał obowiązkowych informacji, stosował zalecane umowy, bezzwłocznie rozpatrywał reklamacje, korzystał z ADR lub spełniał inne europejskie standardy),

- sankcje za nieuprawnione korzystanie;

20. odnotowuje jednak następujące problemy związane z wdrażaniem skutecznych programów mających na celu wprowadzenie znaków zaufania:

- niechęć zainteresowanych stron do inwestowania w marketing i promocję takich programów;
- zwiększone możliwości nieuczciwego korzystania przy braku odpowiedniego nadzoru;

21. wyraża przekonanie, że najskuteczniejsze metody pobudzania zaufania konsumentów to:

- specjalne programy branżowe, silnie wspierane i nadzorowane przez organizację handlową wspieraną przez cały przemysł, małe i duże przedsiębiorstwa;
- specjalne branżowe kodeksy postępowania dla usługodawców, do czego zachęca dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie jednolitego rynku usług ⁽¹⁾ („dyrektywa usługowa”),
- niezależne referencje od konsumentów umieszczane na stronach internetowych, aby pomagać nowym konsumentom w dokonywaniu wyboru;

oraz wzywa Komisję do ułatwiania wymiany najlepszych praktyk związanych z tego typu programami;

22. zauważa, że dyrektywa w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych obejmuje nieuczciwe korzystanie ze znaków zaufania i innych znaków oraz z fałszywych referencji od konsumentów; zwraca się do państw członkowskich o zagwarantowanie zgłaszania podobnych nadużyć krajowym centrom ochrony konsumentów;

23. wzywa Komisję do oceny doświadczeń zdobytych dzięki istniejącym i cieszącym się powodzeniem znakom zaufania, zwłaszcza znakom funkcjonującym w większej liczbie państw członkowskich (np. Euro-Label), oraz do wykorzystania tych doświadczeń do opracowania znaku zaufania UE do transgranicznego handlu elektronicznego (w tym sprawdzenie, czy na upowszechnienie znaków zaufania w nowych państwach członkowskich ma wpływ niedostatek środków finansowych na ich wprowadzenie);

24. jest przekonany, że znaki zaufania oferują szczególnie małym i średnim przedsiębiorcom znakomitą okazję do zdobycia zaufania konsumentów w środowisku cyfrowym;

Europejska karta praw użytkowników w społeczeństwie informacyjnym

25. wzywa Komisję do przedstawienia — po zasięgnięciu opinii organizacji konsumentów — europejskiej karty praw użytkowników, wyjaśniającej prawa i obowiązki uczestników społeczeństwa informacyjnego, w tym konsumentów, mianowicie prawa użytkowników dotyczące treści cyfrowych (tzn. praw użytkowników w przypadku wykorzystywania treści cyfrowych), prawa i obowiązki użytkowników zapewniające podstawowe standardy interoperacyjności czy też prawa użytkowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji (tzn. poprawa dostępności stron internetowych dla osób niepełnosprawnych); jeżeli opracowanie karty okazałoby się chwilowo niemożliwe ze względu na dynamiczny rozwój omawianej dziedziny, wzywa Komisję do przedstawienia wytycznych wyjaśniających prawa i obowiązki uczestników społeczeństwa informacyjnego na mocy obowiązującego obecnie dorobku prawnego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, str. 36.

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

26. wzywa Komisję do ustanowienia podstawowych swobód i praw użytkowników w społeczeństwie informacyjnym; uważa, że w tym względzie niektóre swobody i prawa użytkowników należy ustanowić w ramach przygotowywanego komunikatu Komisji w sprawie własności intelektualnej on-line na jednolitym rynku;

27. jest zdania, że środowisko internetowe i technologie cyfrowe umożliwiają oferowanie konsumentom szerokiej gamy nowych produktów i usług i że własność intelektualna stanowi podstawę tego typu usług; jest przekonany, że aby konsumenci mogli jak najpełniej korzystać z takich usług i aby spełnione zostały ich oczekiwania, potrzebują oni jasnych informacji na temat dozwolonych i zabronionych działań w odniesieniu do treści cyfrowych, administracji praw cyfrowych i spraw ochrony technologicznej; jest przekonany, że konsumenci powinni mieć prawo do współdziałających ze sobą rozwiązań;

28. wzywa Komisję do upowszechniania europejskiej karty praw użytkownikowi do działań na rzecz jej szerokiego upowszechniania przez państwa członkowskie i zainteresowane organizacje wśród wszystkich użytkowników Internetu, aby użytkownicy ci znali swoje prawa i byli w stanie je egzekwować;

Rozdrobnienie rynku wewnętrznego w środowisku cyfrowym

29. wzywa Komisję, by zaproponowała środki mające na celu ograniczenie rozdrobnienia rynku wewnętrznego w środowisku cyfrowym (tzn. odmowa transgranicznego dostępu do oferowanych towarów, usług lub treści), które ma istotne konsekwencje zwłaszcza dla konsumentów pochodzących z nowych lub małych państw członkowskich, wyłącznie na podstawie ich obywatelstwa, miejsca pobytu lub posiadania karty płatniczej wydanej w określonym państwie członkowskim, oraz by regularnie informowała Parlament o postępach w tej dziedzinie;

30. jest przekonany, że praktyki stosowane przez niektóre przedsiębiorstwa sprzedające towary lub świadczące usługi i oferujące treści przez Internet w kilku państwach członkowskich, uniemożliwiające konsumentom dostęp do stron internetowych w państwach członkowskich i zmuszające ich do korzystania ze stron internetowych w państwie miejsca pobytu konsumenta lub w państwie, którego posiada on obywatelstwo, są niedopuszczalne;

31. wzywa Komisję do przedstawienia propozycji przepisów dotyczących dostępu do produktów dostarczanych transgranicznie, zgodnie z art. 20 dyrektywy usługowej;

32. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania skuteczności art. 20 dyrektywy usługowej, zwłaszcza w odniesieniu do obiektywnych kryteriów;

33. z zadowoleniem przyjmuje fakt badania przez Komisję sposobu, w jaki praktyka udzielania koncesji albo zawierania umów na wyłączność dla określonych obszarów koliduje z zasadami rynku wewnętrznego oraz zachęca ją i wzywa do kompleksowego informowania Parlamentu o wynikach tych badań;

34. podkreśla znaczenie zagwarantowania europejskim przedsiębiorcom w środowisku cyfrowym należytej motywacji do transgranicznego oferowania towarów, usług lub własności intelektualnej dla całego rynku wewnętrznego;

35. zauważa, że interoperacyjność to podstawowy czynnik gospodarczy i podkreśla znaczenie skierowanych na przemysł, dostępnych, interoperacyjnych norm na poziomie technicznym i prawnym, tak aby umożliwić ekonomię skali, zapewnić konsumentom niedyskryminacyjny dostęp do sprzętu, usług i treści, promować szybkie wykorzystanie technologii i przyczynić się do uniknięcia fragmentacji rynku; podkreśla, że powinno się promować rzeczywistą interoperacyjność urządzeń, usług i treści przynajmniej na poziomie konsumentów (użytkowników końcowych);

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

Poprawa ochrony prawnej konsumentów w środowisku cyfrowym

36. wyraża przekonanie, że podnieść zaufanie konsumentów w środowisku cyfrowym może bardziej jednoznaczny i doskonalszy dorobek wspólnotowy w zakresie praw konsumentów, zorientowany na horyzontalne środki prawne i ujednolicenie niektórych aspektów prawa umów konsumenckich; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi i Radzie sprawozdania na temat wykonania dyrektywy w sprawie handlu elektronicznego, określającego dylematy dotyczące kwestii zaufania konsumenta;

37. z zadowoleniem przyjmuje zawartą w zielonej księdze w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie praw konsumenta sugestie Komisji dotyczącą objęcia dokumentacji cyfrowej zakresem dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji⁽¹⁾;

38. wyraża przekonanie, że należy wzmocnić stosowanie przepisów dotyczących nieuczciwych klauzul umownych w odniesieniu do umów licencyjnych z użytkownikami końcowymi i że przepisy te powinny obejmować tzw. techniczne warunki umowne;

39. wzywa Komisję, by zaproponowała rozszerzenie stosowania zasad regulujących umowy zawierane na odległość na umowy zawierane między konsumentem a podmiotami handlowymi i dotyczące operacji prowadzonych w ramach aukcji on-line oraz na umowy dotyczące usług turystycznych (bilety lotnicze, pobyt w hotelu, wynajem pojazdów, usługi z branży rekreacji itd.) zamawianych indywidualnie przez Internet;

40. wzywa Komisję do uproszczenia i ujednolicenia wymogów dotyczących informacji udzielanych obowiązkowo kupującemu przez sprzedawcę w ramach transakcji w handlu elektronicznym i do ustalenia priorytetowych podstawowych informacji obowiązkowych;

41. wzywa Komisję do wprowadzenia przejrzystości łańcucha dostaw w środowisku cyfrowym, by konsument zawsze wiedział, kim jest dostawca i czy dostawca jest pośrednikiem, czy bezpośrednim dostawcą;

42. jest przekonany, że niedopuszczalne jest przekierowywanie konsumenta ze strony internetowej sprzedawcy na inną stronę internetową bez wyraźnego ostrzeżenia, ponieważ oznacza to ukrywanie przed konsumentem faktycznej tożsamości rzeczywistego dostawcy towaru, usług czy treści;

43. wzywa Komisję do wzmocnienia ochrony konsumentów w przypadku, gdy konsument ponosi wszelkie ryzyko umowne, na przykład płacąc z góry, a zwłaszcza w przypadku umów elektronicznych;

44. wzywa Komisję do przyspieszenia rozważań nad postępowaniem w sprawie mechanizmów zbiorowego odszkodowania w transgranicznych sporach między przedsiębiorcami a konsumentami w środowisku cyfrowym;

45. przypominając o pozytywnych doświadczeniach SOLVIT i sieci europejskich centrów konsumenckich, wzywa do utworzenia europejskiego systemu informacyjnego dla e-konsumentów, oferującego wszystkim europejskim e-konsumentom szczegółowe porady i informacje na temat praw i obowiązków konsumentów i przedsiębiorców w środowisku cyfrowym oraz praktyczne wskazówki dotyczące możliwości, jakie oferują mechanizmy ADR, zarówno na poziomie ogólnym, jak i — w razie potrzeby — w odniesieniu do przypadków indywidualnych;

46. wzywa Komisję do zapewnienia skutecznej ochrony konsumentów przed atakami na bezpieczeństwo i prywatność w środowisku cyfrowym, z wykorzystaniem zarówno środków prawnych, jak i technicznych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 7.7.1999, str. 12.

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

47. wzywa Komisję do szczegółowego monitorowania tendencji w zakresie ochrony konsumentów w handlu elektronicznym prowadzonym za pomocą telefonów komórkowych, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony młodych konsumentów;

48. wzywa państwa członkowskie do współpracy przy realizacji celu, jakim jest wysoki poziom ochrony konsumentów w środowisku cyfrowym na całym rynku wewnętrznym;

49. wzywa Komisję do regularnego (najlepiej corocznego) informowania Parlamentu o postępach w dziedzinie ochrony konsumentów w środowisku cyfrowym (w tym o konkretnych działaniach podejmowanych w celu realizacji niniejszej rezolucji);

*

* *

50. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0288**Kuba****Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie Kuby***Parlament Europejski,*

- uwzględniając wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji na Kubie, a w szczególności rezolucje z dnia 17 listopada 2004 r.⁽¹⁾ i z 2 lutego 2006 r.,⁽²⁾
- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie rocznego raportu dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2004, 2005 i 2006 oraz w sprawie polityki UE w tym zakresie z dnia 28 kwietnia 2005 r.⁽³⁾, 18 maja 2006 r.⁽⁴⁾ i 26 kwietnia 2007 r.⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję w sprawie monitorowania nagrody im. Sacharowa z dnia 14 grudnia 2006 r.⁽⁶⁾,
- uwzględniając deklarację prezydencji Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie Dam w Bieli, jak również poprzednie deklaracje, z 26 marca 2003 r. i 5 czerwca 2003 r., w sprawie sytuacji na Kubie,
- uwzględniając wspólne stanowisko UE 96/697/WPZiB⁽⁷⁾ w sprawie Kuby przyjęte w dniu 2 grudnia 1996 r. i okresowo aktualizowane,
- uwzględniając wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) z dnia 18 czerwca 2007 r. w sprawie Kuby,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obrona uniwersalności i niepodzielności praw człowieka, w tym praw obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych pozostaje jednym z głównych celów UE,
- B. mając na uwadze, że dziesiątki niezależnych dziennikarzy, pokojowych dysydentów i obrońców praw człowieka (członków demokratycznej opozycji w większości związanych z projektem Vareli) są wciąż przetrzymywane w więzieniu, przy czym niektórzy z nich są poważnie chorzy, a wielu jest blisko spokrewnionych z Damami w Bieli;

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 E z 18.8.2005, str. 83.

⁽²⁾ Dz.U. C 288 E z 25.11.2006, str. 81.

⁽³⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2006, str. 107.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 341.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0165.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0601.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 322 z 12.12.1996, str. 1.